

Sygn. akt: I C 1825/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 października 2016 r. w O.

sprawy z powództwa H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.,

przeciwko Z. G.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 1825/16

UZASADNIENIE

Powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 733,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) Bank S.A. we W. umowę kredytową. W dniu 08 września 2010r. doszło do przeniesienia całego majątku (...) Bank S.A. we W. na (...) Bank S.A. we W.. Powód na podstawie umowy cesji z dnia 30 kwietnia 2013r. nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność wobec pozwanego.

Pozwany Z. G. nie wniósł odpowiedzi na pozew, nie stawiał się także na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04.02.2008r. pomiędzy pozwanym a (...) Bank (...) S.A. we W. została zawarta umowa pożyczki.

W dniach 07.06.2013r. oraz 12.02.2016r. powód wygenerował skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty z informacją o zawartej umowie cesji wierzytelności.

(dowód: umowa k. 5-6; wydruk komputerowy – k. 7-8, 9; pismo k. 10)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 339 §1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie budziły wątpliwości sądu, zaś dowody zaofiarowane przez powoda nie pozwoliły na podzielenie jego twierdzeń.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. Nie złożył jednakże dowodu na okoliczność jej zawarcia, powołując się jedynie na twierdzenia o jej istnieniu. Dowodem na fakt zawarcia wspomianej umowy oraz przejście uprawnień poprzedniego wierzyciela nie jest wydruk zawiadomienia kierowanego do pozwanej z informacją o przejściu wierzytelności. Dwa z trzech wydruków nie zostało poświadczonych za zgodność z oryginałem, co – zważywszy na fakt poświadczenia za zgodność z oryginałem trzeciego z nich – uzasadnia przyjęcie, że mogą one nie zawierać treści prawdziwych. Nadto w wydruku z dnia 07.06.2013r. (k. 8) powołuje się na zawarta z (...) Bank S.A. umowę przelewu wierzytelności z dnia 30.04.2013r., której przedmiotem miała być m.in. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy kredytowej zawartej przez niego również z (...) Bank S.A.. Tymczasem w świetle twierdzeń pozwu umowę kredytową pozwany zawierał z (...) Bank (...) S.A. (k. 4).

Na dochodzoną przez powoda kwotę składała się m.in. kwota 249,12 zł tytułem „kosztów upomnień i wezwań naliczonych zgodnie z warunkami umowy kredytowej”. Tymczasem z treści załączonej umowy (k. 5-6) trudno doszukać się jakichkolwiek postanowień określających wysokość tych opłat. Pomijając kwestię wysokości tych opłat (niemożliwych do zweryfikowania) powód nie wykazał zasadności ich naliczenia.

Dodatkowo wskazać należy na fakt, że powód jest profesjonalnym przedsiębiorcą trudniącym się obrotem wierzytelnościami a tym samym miał możliwość zgromadzenia odpowiedniego materiału dowodowego i złożenia wszelkich wniosków dowodowych już w pozwie. Powód jako profesjonalista nie powinien zakładać, że pozwany nie stawi się na rozprawę i nie wda się w spór, zaś sąd opierając się jedynie na twierdzeniach pozwu wyda wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo. Lektura treści pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwala stwierdzić, że powód już w pozwie złożył stosowne wnioski dowodowe i załączył dokumenty mające być przedmiotem postępowania dowodowego. Liczył się zatem z możliwością powstania uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 339 k.c. a tym samym z koniecznością przeprowadzenia przez sąd postępowania dowodowego.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo.

SSR Piotr Żywicki